

29 Νοεμβρίου 2022

Τι μάθαμε από την επέτειο των 100 χρόνων της Μικράς Ασίας;

Πολιτισμός / Ρωμηοσύνη

Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων

Καθώς πλησιάζουμε προς το τέλος του χρόνου είναι χρήσιμο να κάνουμε έναν σύντομο απολογισμό των εκδηλώσεων Μνήμης του Μικρασιατικού, Ποντιακού και Θρακικού Ελληνισμού. Πέρασαν 100 χρόνια από το 1922, το οποίο συνδέεται με το εθνικό τραύμα της Μικρασιατικής Καταστροφής. Πιστεύω ότι πλέον έχουμε την ωριμότητα να εξαγάγουμε συμπεράσματα χωρίς φόβο και πάθος. Χωρίς τις παρερμηνείες που είχαν διαμορφωθεί στο παρελθόν.

Μάθαμε, λοιπόν, ότι ήταν Γενοκτονία και όχι εθνοκάθαρση ή συνωστισμός. Από το 1914 μέχρι το 1923 ο Ελληνισμός της Ανατολής υπέστη μία προσχεδιασμένη Γενοκτονία, με τη νομική και την ουσιαστική έννοια του όρου. Αυτή είναι η σωστή ορολογία και ας μην προσπαθούν κάποιοι να μας πουν ότι η εμμονή μας στην αναγνώριση της Γενοκτονίας βλάπτει δήθεν τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Είδαμε και τα πειράματα με τις μεικτές Ελληνοτουρκικές Επιτροπές και με τις περικοπές από τη Ιστορία μας που οδήγησαν. Απλώς αποθράσυναν την Τουρκία.

Μάθαμε ότι η γείτων Τουρκία αρνείται να αναγνωρίσει τα εγκλήματα που διέπραξαν κατά Ελλήνων και Αρμενίων τρία καθεστώτα. Οι Οθωμανοί Σουλτάνοι (βλέπε Αμπντούλ Χαμίτ Β), οι Νεότουρκοι και οι Κεμαλικοί εθνικιστές. Τρία καθεστώτα που διαφωνούσαν μεταξύ τους, αλλά συμφωνούσαν σε ένα στόχο: Στην απαλλαγή με κάθε τρόπο της Τουρκίας από τους δραστήριους Χριστιανικούς πληθυσμούς.

Μάθαμε ότι η Γενοκτονία άρχισε το 1914 με το Μαύρο Πάσχα της Θράκης και με τη σφαγή των Ελλήνων στην Παλαιά Φώκεια τον Ιούνιο του 1914. Άρα δεν ισχύει η προπαγάνδα του Ερντογάν ότι η τουρκική αντίδραση ήταν δικαιολογημένη, επειδή αμύνθηκαν κατά των Ελλήνων εισβολέων. Ο Ελληνικός Στρατός αποβιβάστηκε στη Σμύρνη τον Μάιο του 1919, ενώ η σφαγή του Ελληνισμού άρχισε αποδεδειγμένα πριν από πέντε χρόνια. Υπάρχει και η σχετική Μαύρη Βίβλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η οποία εξεδόθη το 1919.

Μάθαμε ότι, λόγω του Εθνικού Διχασμού, μετά το 1922 επικράτησαν σκοπίμως ατεκμηρίωτες απόψεις για προπαγανδιστικούς λόγους. Π.χ. γράφουν ορισμένοι ότι

η Ελληνική Κυβέρνηση ψήφισε Νόμο το καλοκαίρι του 1922 για να εμποδίσει την άφιξη προσφύγων από τη Μικρά Ασία. Έγκυροι συγγραφείς αποδεικνύουν ότι πρόκειται περί παρερμηνείας. Ο Νόμος ψηφίσθηκε τον Ιούνιο του 1922 από τα μεγάλα κόμματα της Βουλής (και από το Κόμμα των Φιλελευθέρων) και απαγόρευε την εκμετάλλευση των ταλαιπώρων Ελλήνων που έφευγαν από τον Καύκασο και έπεφταν θύματα επιτηδείων πλοιάρχων και πλοιοκτητών. Είναι απαραίτητο να ερευνήσουμε την τραγική εκείνη περίοδο χωρίς ψεύδη και προπαγανδιστικούς μύθους.

Μάθαμε ότι η Δίκη των Οκτώ και η Εκτέλεση των Έξι (15.11.1922) ήταν μία δικαστική παρωδία με πλήρη παραβίαση των δικονομικών κανόνων και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Οι Έξι είχαν σοβαρές πολιτικές ευθύνες, αλλά δεν ήσαν προδότες.

Μάθαμε να αντλούμε ελπίδα από τη διάθεση αναδημιουργίας των προσφύγων. Ξεριζώθηκαν, αλλά ξαναρίζωσαν. Με Ορθόδοξη Χριστιανική ευλάβεια και δημιουργική διάθεση ξανάφτιαξαν τη ζωή τους και συνέβαλαν θετικά στη διαμόρφωση της νεοελληνικής κοινωνίας.

Ας μιλήσουμε στα παιδιά μας για τον Ελληνικό και Χριστιανικό Πολιτισμό της Μικράς Ασίας, του Πόντου και της Ανατολικής Θράκης. Ας διδάξουμε σωστά την Ιστορία στα σχολεία αποφεύγοντας τα δύο άκρα: Αφ' ενός μεν την εθνική αλαζονεία και αφ' ετέρου τον εθνομηδενισμό.

Γραπτή πηγή εφημερίδα Παραπολιτικά, 26.11.2022

<https://bit.ly/3gDrfSx>